

Dosarul nr. 2ra-1575/18

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud: M.Nicorici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: N.Macovei, E.Bejenaru, A.Toderaș)

Î N C H E I E R E

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Florești-Gaz”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Păunescu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Florești-Gaz” cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Florești-Gaz” și s-a menținut hotărârea din 21 septembrie 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești,

c o n s t a t ă:

La 9 iunie 2017, Sergiu Păunescu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Florești-Gaz” cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că a fost în litigiu cu SRL „Florești-Gaz” privind anularea ordinelor de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului moral.

Reclamantul a menționat că prin hotărârea din 22 octombrie 2013 a Judecătoriei Florești, s-a încasat de la SRL „Florești-Gaz” în beneficiul lui salariul pentru absența forțată în mărime de 258 400 de lei, iar prin decizia din 27 februarie 2014 a Curții de Apel Bălți s-a încasat de la SRL „Florești-Gaz” în beneficiul lui suma de 22 800 de lei cu titlu de prejudiciu moral. Prin încheierea din 11 iunie 2014 a Curții Supreme de Justiție a fost considerată inadmisibilă cererea de recurs declarată de SRL „Florești-Gaz”.

Sergiu Păunescu a susținut că la examinarea litigiului enunțat a fost asistat de avocat, pentru serviciile căruia a achitat suma de 36 000 de lei.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza art. 94, 96, 166 și 167 Cod de procedură civilă.

Sergiu Păunescu a solicitat, încasarea de la SRL „Florești-Gaz” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 36 000 de lei.

Prin hotărârea din 21 septembrie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Florești, cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Păunescu a fost admisă parțial. S-a încasat de la SRL „Florești-Gaz” în beneficiul lui Sergiu Păunescu suma de 8 000 de lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru asistența juridică la examinarea cauzei în faza apelului, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Păunescu împotriva SRL „Florești-Gaz” cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului moral. În rest, acțiunea depusă de către Sergiu Păunescu cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă.

La 5 octombrie 2017, SRL „Florești-Gaz” a declarat apel împotriva hotărârii din 21 septembrie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de SRL „Florești-Gaz” și a fost menținută hotărârea din 21 septembrie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 75 alin. (1), 90 lit. i), 96 alin. (1) și (11) Cod de procedură civilă, art. 5 alin. (1) și (3) și art. 63 alin. (4) Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002.

Curtea de Apel Chișinău a evidențiat că la 28 ianuarie 2014, între Sergiu Păunescu și avocatul Lilia Ababii a fost încheiat contractul nr. 21 de asistență juridică nr. 21 (f.d.3-4), obiectul căruia l-a constituit reprezentarea intereselor lui Păunescu Sergiu, la Curtea de Apel Bălți pe litigiul de muncă, întocmirea referinței la cererea de apel, deplasarea cu transportul personal în cauza civilă cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului moral. Onorariul convenit este în sumă de 36 000 de lei și în acest sens, a fost eliberat bonul de plată seria WL nr. 220221 din 28.01.2014, denumirea plății fiind indicată „asistență juridică în mărime de 36 000 de lei” (f.d.5).

În aceeași ordine de idei, Colegiul a menționat că deși suma de 36 000 de lei a fost achitată avocatului pentru reprezentarea în ședința de judecată în instanța de apel și întocmirea referinței, aceasta nu este rezonabilă. Astfel, Colegiul a considerat corectă concluzia primei instanțe, că, suma de 8 000 de lei, ținând cont de complexitatea cauzei, de timpul de muncă depus de avocat, rezultatul obținut și de circumstanțele cauzei, drept rezonabilă, reală și proporțională pentru a fi restituită din contul SRL „Florești-Gaz” în beneficiul lui Sergiu Păunescu.

La 19 iunie 2018, SRL „Florești-Gaz”, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, și anume, art. 96 Cod de procedură civilă.

Societatea a susținut că suma de 36 000 de lei nu este una reală, necesară și rezonabilă, dar este una exagerată, disproporționată și nerezonabilă pentru servicii care se pretinde că au fost prestate și achitate.

Recurenta a remarcat că din momentul încheierii contractului de asistență juridică și până la pronunțarea deciziei din 27 februarie 2014 a Curții de Apel Bălți, au avut loc două ședințe de judecată, la 6 februarie 2014, și respectiv, 27 februarie 2014.

SRL „Florești-Gaz” a menționat că la materialele cauzei lipsesc probe privind acțiunile de asistență juridică efectiv acordate, mai mult că nu există probe care să demonstreze faptul că cheltuielile respective au fost reale, necesare și rezonabile.

Or, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 martie 2018.

Recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 20 aprilie 2018.

Astfel, recursul declarat la 19 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Florești-Gaz” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Florești-Gaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Florești-Gaz”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Florești-Gaz”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva